

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/90/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6718010589
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Mikluš
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6718010589.3

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici na verejnom zasadnutí konanom dňa 1. októbra 2019 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Mikluš a sudcov JUDr. Jána Deáka a JUDr. Štefana Nováka, LL.M., v trestnej veci obžalovaného Z. H., stíhaného pre prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Tr. zák., konajúc o odvolaniach obžalovaného a okresného prokurátora voči rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/117/2018 zo dňa 15.05.2019, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného Z. H. a okresného prokurátora **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/117/2018 zo dňa 15.05.2019 bol obžalovaný Z. H. uznaný vinným z prečinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Tr. zák., a to za skutky, ktorých sa dopustil tak, že

dňa 10. marca 2017 v čase od 21.30 h. do 21.45 h. na presne nezistenom mieste v meste Detva, okres Detva si doposiaľ nezisteným spôsobom neoprávnene zadovážil platobnú kartu Space VISA Electron čip CTLS vydanú Slovenskou sporiteľňou, a.s. číslo karty XXXXXXXXXXXXXXXXXX na meno I. J., k číslu účtu XXXXXXXXXXXX vedenému Slovenskou sporiteľňou na meno I. J., prostredníctvom ktorej obvinený následne

- dňa 10. marca 2017 v čase o 22.31 h. na čerpacej stanici OMV, servisná stanica Lučenecká cesta, Zvolen, okres Zvolen vykonal bezkontaktné neoprávnenú platbu vo výške 18,51,-€,

- dňa 10. marca 2017 v čase o 22.39 h. na čerpacej stanici OMV, servisná stanica Lučenecká cesta, Zvolen, okres Zvolen vykonal bezkontaktné neoprávnenú platbu vo výške 15,07 €,

- dňa 10. marca 2017 v čase o 22.40 h. na čerpacej stanici OMV, servisná stanica Lučenecká cesta, Zvolen, okres Zvolen sa pokúsil uskutočniť neoprávnenú platbu vo výške 5,39 €,

- dňa 10. marca 2017 v čase o 22.59 h. na čerpacej stanici Slovnaft Budča - Sever, okres Zvolen sa pokúsil uskutočniť neoprávnenú platbu vo výške 15,15 €,

- dňa 11. marca 2017 v čase o 01.13 h. na čerpacej stanici Shell v obci Tomášovce, sa pokúsil uskutočniť neoprávnenú platbu vo výške 3 €,

ktorým konaním poškodenému I. J., nar. X.XX.XXXX, trvale bytom J. E. XXX/XX, A. spôsobil škodu vo výške 33,58,-€.

Za toto konanie ho okresný súd odsúdil podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l), n) Tr. zák., § 37 písm. h), m) Tr. zák., § 41 ods. 1, § 42 ods. 1, 2 Tr. zák. na úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 20 mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. obžalovaného pre výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušil trestný rozkaz Okresného súdu Lučenec sp. zn. OT/31/2017 zo dňa 04.04.2017, ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody v trvaní 1 rok nepodmienečne a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu v trvaní 5 rokov, a to vo výroku o treste u obžalovaného.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. súd obžalovanému uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 5 rokov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému I. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom A., Š. E. XXX/XX škodu vo výške 33,58 Eur.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. súd poškodeného I. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom A., Š. E. XXX/XX odkázal so zvyškom nároku na náhradu škody na civilný proces.

Uvedený rozsudok nenadobudol právoplatnosť, keďže ho svojim odvolaním v zákonom stanovenej lehote napadli jednak okresný prokurátor, ako aj samotný obžalovaný.

Okresný prokurátor vo svojich písomných dôvodoch odvolania uviedol, že odvolanie podáva len do výroku o uloženom treste ohľadne obžalovaného Z. H., a to z toho dôvodu, že zastáva názor, že uložený trest vo výmere 20 mesiacov je neprimerane mierny a zhovievavý vo vzťahu k obžalovanému. Ku dňu vykonania hlavného pojednávania mal obžalovaný v odpise z registra trestov celkom 29 záznamov, a to opakovane aj pre majetkovú trestnú činnosť, pričom zároveň už bol aj viackrát vo výkone trestu odňatia slobody, kde tieto pobyty nemali na neho žiadny prevýchovný účel. Preto ukladanie trestu obžalovanému pri dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, kde je trestná sadzba 1 až 5 rokov považuje za neprimerane mierny a navýšenie súhrnného trestu o 8 mesiacov sa javí ako nedôvodne zhovievavé. Preto navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok vo výroku o treste zrušil a obžalovanému sám uložil nepodmienečný súhrnný trest odňatia slobody minimálne vo výmere 28 mesiacov nepodmienečne. Ostatné výroky rozsudku navrhol ponechať nezmenené.

Obžalovaný Z. H. vo svojom rukou písanom odvolaní naopak uviedol, že podľa jeho názoru došlo k pochybeniu zo strany okresného súdu, pokiaľ mu ukladal súhrnný trest len k jednému odsúdeniu. Podľa jeho názoru mu mal okresný súd ukladať súhrnný trest aj k ďalšiemu odsúdeniu, a to Okresného súdu Lučenec sp. zn. OT/31/2017 zo dňa 04.04.2017 resp. aj k odsúdeniu Okresným súdom Lučenec rozsudkom sp. zn. 2T/79/2017 zo dňa 06.07.2017. Za takejto situácie by potom bolo zrejmé, že by už nebolo potrebné ukladať ďalšie tresty, pretože tieto tresty sú dostatočne na jeho nápravu a prevýchovu. V tomto smere preto navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a sám rozhodol v jeho prospech tak, ako to napísal v odôvodnení.

Neskôr ešte obžalovaný Z. H. dodal ešte okresnému súdu aj dodatok k svojmu odvolaniu, kde v podstate zopakoval svoje údaje o tom, že je toho názoru, že mu mal byť ukladaný súhrnný trest aj k inému odsúdeniu a keďže obidva predchádzajúce tresty už vykonal je toho názoru, že u neho malo byť upustené od uloženia ďalšieho trestu.

Na podklade podaných odvolaní potom Krajský súd v Banskej Bystrici vo veci určil termín verejného zasadnutia, na ktorý predvolal len obžalovaného a okresného prokurátora, keďže zistil, že obžalovaný v čase konania verejného zasadnutia už nebol vo výkone trestu a nebol dôvod ani na povinnú obhajobu a tak ustanoveného obhajcu JUDr. Ševčíka oslobodil od povinnosti obhajovať obžalovaného Z. H..

Na verejné zasadnutie sa obžalovaný nedostavil, prišiel však za neho obhajca, a to JUDr. Švarc, ktorého si obžalovaný sám zvolil a tento predložil krajskému súdu prehlásenie o tom, že obžalovaný súhlasí

s vykonaním verejného zasadnutia, predložil svoju plnú moc a zároveň predložil aj doklad o tom, že obžalovaný Z. H. v čase od 24.06.2019 do 24.09.2019 pracoval vo Švajčiarsku v meste Sulgen.

V konečnom návrhu potom k svojmu odvolaniu krajský prokurátor prítomný na verejnom zasadnutí uviedol, že v celom rozsahu trvá na podanom odvolaní ohľadne výroku o uloženom treste a navrhuje napadnutý rozsudok zrušiť a obžalovanému uložiť súhrnný trest odňatia slobody prísnejší, a to minimálne vo výmere 28 mesiacov nepodmienečne.

Obhajca za obžalovaného Z. H. v konečnom návrhu uviedol, že aj keď ide v osobe obžalovaného o takmer 30-krát súdne trestaného páchatel'a, vždy išlo väčšinou o tzv. drobnú trestnú činnosť, aj v danom prípade výška škody bola len 33 Eur, preto si myslí, že navýšenie trestu o 8 mesiacov v takomto prípade je dostačujúce a domáha sa potvrdenia prvostupňového rozsudku resp. zamietnutia odvolania prokurátora a taktiež sa domáha aj preskúmania skutočností, uvedených v odvolaní obžalovaným, či by nemal byť obžalovanému ukladaný súhrnný trest aj k inému odsúdeniu, než ako to urobil prvostupňový súd. V závere uviedol, že obžalovaný sa snaží riadne pracovať, o čom svedčí aj fotokópia pracovnej zmluvy zo Švajčiarska, z ktorej je zrejmé, že obžalovaný do konca mesiaca september riadne vo Švajčiarsku pracoval.

Na podklade podaných odvolaní Krajský súd v Banskej Bystrici v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj podstatný obsah trestného spisu a zistil, že odvolania tak obžalovaného Z. H., ako aj okresného prokurátora nie sú dôvodné.

Keďže odvolanie procesných strán bolo obmedzené len na výrok o uloženom treste, krajský súd výrok o vine neskúmal, navyiac keď je zrejmé aj z predloženého trestného spisu, že obžalovaný urobil vyhlásenie, kde priznal spáchanie trestnej činnosti.

Z predloženého trestného spisu jednoznačne vyplýva, že obžalovaný Z. H. sa predmetnej trestnej činnosti mal dopustiť v mesiaci marec 2017, pričom od marca 2017 bol odsúdený celkom 4-krát, z toho prvýkrát Okresným súdom Lučenec trestným rozkazom sp. zn. 0T/31/2017 zo 04.04.2017, teda tým trestným rozkazom, ktorý v tomto napadnutom trestnom konaní zrušil Okresný súd Zvolen a ukladal k nemu súhrnný trest, potom bol odsúdený ešte 06.07.2017 rozsudkom Okresného súdu Lučenec sp. zn. 2T/79/2017, kedy upustil súd u neho od uloženia súhrnného trestu, ďalej bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Lučenec sp. zn. 0T/54/2018 z 08.06.2018, kedy mu bol uložený nepodmienečný trest na 1 rok odňatia slobody a poslednýkrát bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Lučenec sp. zn. 22T/105/2018 z 20.09.2018, kedy u neho súd upustil od uloženia súhrnného trestu. V týchto štyroch prípadoch ide o 27. až 30. odsúdenie obžalovaného Z. H.. Z uvedeného je potom zrejmé, že skutočne u obžalovaného ide o osobu, ktorá sústavne pácha drobnú majetkovú trestnú činnosť a ani opakované odsúdenia nie sú dostatočne na to, aby prestal s touto trestnou činnosťou.

Krajský súd je však toho názoru, že uložený trest odňatia slobody za danú trestnú činnosť, a to navýšenie predchádzajúceho odsúdenia o 8 mesiacov je dostatočný už aj vzhľadom k tomu, že obžalovaný má snahu o začlenenie do spoločnosti a žiť už konečne riadnym spôsobom života, o čom svedčí aj to, že pred odsúdením v danom konkrétnom prípade sa riadne zamestnal a pracoval.

Pokiaľ ide o odvolanie obžalovaného v tom smere, že mu mal byť ukladaný súhrnný trest odňatia slobody aj k inému odsúdeniu, tu musí krajský súd konštatovať, že súhrnný trest sa ukladá k tomu odsúdeniu, ktoré bezprostredne nasleduje po tom, čo sa dopustil inej trestnej činnosti, teda k trestnému rozkazu Okresného súdu Lučenec sp. zn. 0T/31/2017 zo 04.04.2017, ktorý zakladal aj ukládanie súhrnného trestu, tak ako to urobil okresný súd v napadnutom rozsudku. Iné odsúdenia za iné trestné činy nie je možné zarátať do tohto súhrnného trestu, pretože v takom prípade sa konanie obžalovaného posudzuje ako jednoduchá recidíva, teda páchanie ďalšej trestnej činnosti bez ohľadu na to, že už bol odsúdený a preto mu správne okresný súd iné odsúdenia do ukládania súhrnného trestu nezapočítal a ani nemohol potom rozhodnúť o upustení od uloženia súhrnného trestu.

Keďže sa krajský súd nestotožnil s odvolaním okresného prokurátora a ani s odvolaním obžalovaného Z. H., tieto postupom podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Z týchto dôvodov preto krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.